

Arxiu Municipal

ARENCADES FRESQUES! (i 3)

Els personatges de què parla la Quima Guasch potser no van fer prou mèrits per sortir en un mitjà de comunicació de gran abast o en un paràgraf d'una història oficial. Però sí creiem que són prou entranyables com per parlar-ne en aquest espai. Diu la Quima que hi havia un senyor, no massa alt, que venia amb una maleteta de fusta a vendre colònia «*a granel*», que trucava de porta en porta, tot preguntant: «senyora, que li fa falta aigua de colònia?» –devia ser el precedent del posterior «Avon llama a tu puerta», dic jo.

M'agrada també quan parla de l'avi de can Geroni del «Matadero», que passava amb un cavall i el carro tocant una campaneta. Portava una senalla d'espart i, amb una paleta com la dels manobres, anava recollint brossa i fems de cavall.

Explica la Quima que hi havia dos peons que netejaven clavegueres i rierols que passaven pel mig del poble. Un d'aquests passava pel carrer de Barcelona, baixant des del de Ferrer i Guàrdia fins a desguassar en una claveguera del carrer de Travessera, a la baixada del de l'Aurora. Sembla que ho feien prou bé.

N'hi havia un altre que voltava pels carrers amb un sac a l'espatlla. No se sabia què hi portava, però sí que es veia l'ampolla que duia a la mà. La gent deia: «ja passa l'Anselmo, que en porta més al cap que als peus!»

Acabarem amb el cinema ambulant que, seixanta anys enrere, instal·lava la pantalla a la paret de can Càlio, i projectava pel·lícules de cinema mut, acompanyat per música de fons. Com a mètode recaptatori, feien servir una mena d'embut on tothom hi podia posar «la voluntat».

I això és tot. Gràcies, Quima! Recordes res més?

31 d'octubre de 2008